

DE GANG DER DINGEN

30 sprookjes voor
levenskunstenars

DE GANG DER DINGEN

30 sprookjes voor
levenskunstenars

Monique van den
Boogaard

Schrijver en illustrator: Monique van den Boogaard

Redactie: J.E.M. Everard

Coverontwerp: Monique van den Boogaard

ISBN: 9789402129748

© 2015 Monique van den Boogaard

Inhoud

- 1 De vliegenzwam en de gang der dingen 6
- 2 De spinnende leeuw en de brulaapjes 8
- 3 De steenmarter en de grote samenhang 11
- 4 De goudvis en de blijе guppen 13
- 5 Het hermelijntje en het dappere sneeuwvlokje 15
- 6 De waterjuffer en de rietstengel 18
- 7 De chique das en de wilde kat 20
- 8 De bedwants en het liefdesnestje 23
- 9 Het gifgroene krokodilletje 26
- 10 Het winterkoninkje en de krachtmensen 29
- 11 Het lammetje en de antilope 32
- 12 De eenhoorn met verbeeldingskracht 34
- 13 De kleine mier en de hemelwandelaar 37
- 14 De vrijgevige hommел 40
- 15 De vele lessen van de pijlstaart 43
- 16 De kolibrievlinder en de uitverkiezing 45
- 17 De kolibrie en de wonderboom 48
- 18 De pimpelmees en de vele vensters 50
- 19 De arend en de baobab 52
- 20 De bosuiltjes in de haag van klimop 54
- 21 De twee mereltjes en de krimpende wereld 56
- 22 Het Icarusblauwtje en de weg van het midden 59
- 23 De grote boom en de rode zon 61
- 24 De zeven zusters 65
- 25 Het roodborstje als wegwijzer 68
- 26 De kleine lijster met verzamelwoede 70
- 27 De Vlaamse gaai die anders was 72
- 28 De mol die bovengronds ging 74
- 29 De aantlokkelijke eend 77
- 30 De tijger en het vuur 80

Het sprookje van de vliegenzwam en de gang der dingen

Aan het einde van de herfst stond een groepje paddenstoelen wat mistroostig bij elkaar. Het mooie was er wel van af. De kleuren waren vaal geworden. De ronde vormen waren er niet of nauwelijks meer. Er was van alles af gegeten en vergaan. De paddenstoelen hadden de moed een beetje opgegeven. Op eentje na dan. Die paddenstoel wilde sporen nalaten.

Onder zijn hoedje beschermde de vliegenzwam zijn sporendragers tegen weer en wind. Bij het rijper worden wist de paddenstoel dat hij zijn sporen zou verliezen. De meeste paddenstoelen vonden dat een moeilijk moment. Je verloor toch iets van jezelf. Er bleef steeds minder van jezelf over. Was je nog wel jezelf als je je sporen liet verwaaien? De vliegenzwam stelde dit soort vragen niet. Hij accepteerde het leven zoals het kwam. Niets is voor niets. Alles is voor iets. Het moest ergens goed voor zijn. De sporen zou hij moeten loslaten, ook hij.

De vliegenzwam had een vage herinnering aan het begin van zijn bestaan. Ook hij was onder de grond begonnen met leven. Onder de grond was hij een klein zaadje geweest. Van een klein zaadje was een mooie grote paddenstoel gekomen met een rode hoed en witte stippen.

Zaadjes zijn zoiets als stippen. Hoe meer stippen op de hoed, hoe meer zaadjes in de dragers onder de hoed. What you see is what you get. Omdat hij zoveel stippen had, zou er veel leven zitten in zijn sporen. Die moest hij nalaten. Hij wilde zo graag iets terug doen voor al het goeds wat hem was gegeven. Zo veel wandelaars hadden hem bewonderd. Zo veel vrouwelijke vliegenzwammen had hij mogen ontmoeten. Elke ontmoeting leverde wel een nieuwe witte stip op. Ja, ook paddenstoelen bevruchtten elkaar. Wat viel er veel te delen en te leren. Wat was er veel om van te genieten. Het zonnetje scheen door de bomen op je bolletje. Kikkertjes schuilden er onder als het regende. Hertjes sabbelden stukjes van je hoed. De blaadjes ritselden als het waaide. Bomen kraakten als het stormde. De blaadjes vielen van de bomen en bleven liggen. Vruchtbare aarde voor een paddenstoel. De vliegenzwam was er dankbaar voor.

De herfst ging langzaam over in de winter. De wind nam al zijn sporen mee. De vliegenzwam kon niet volgen waarheen. Ook vogels pikten de zaadjes op en poepten ze er ergens weer uit. De stippen op zijn hoed vervaagden. Ook de hoed was niet meer zo rood. Van de steel was ook niet meer veel over. De vliegenzwam merkte dat er steeds meer van hem verdween. Iets in hem bleef onverminderd bestaan. Dat inzicht trof hem als een bliksemschicht. Met een zucht van verlichting ging hij op in de aarde. En iets in hem leefde voort. Veel uit hem zou gaan opleven. Er zouden nog maanden overheen gaan. Maar het zou zo gaan. De gang der dingen en zo is het.

Het sprookje van de spinnende leeuw en de brulaapjes

Hoog in de boom zette een kleine brulaap het op een brullen. Zijn geluid had een enorm bereik. In een andere boom even verderop zat een ander brulaapje terug te brullen. Ze waren in een waar gevecht verwickeld. Wie had de meest luide en diepe brul en wie ging het langste door? De aapjes waren onvermoeibaar.

Tussen de bomen in struinde een leeuw rond op zoek naar voedsel. Wat konden die aapjes toch hard brullen. Daar was zijn brul niets bij. Hij werd er knap onzeker van. Zelfs zo onzeker dat hij helemaal stopte met brullen. Hij hield het verder op spinnen.

De aapjes zagen de leeuw rondzwerfen. Wat was het toch een indrukwekkend beest. Zo groot en zo sterk. De aapjes waren lang niet zo groot en zo sterk. De aapjes hadden alleen het brullen om indruk mee te maken. Niet dat de leeuw onder de indruk was. De leeuw keek nooit omhoog.

Onder de boom van een van de aapjes ging de leeuw liggen. Het aapje hoorde de leeuw alleen maar spinnen. Wilde de leeuw hem naar beneden hebben? Het brulaapje ging heel voorzichtig naar de grond. De leeuw zag een klein aapje nieuwsgierig kijken. Met een van zijn voorpoten sloeg de leeuw in de richting van het aapje. Het aapje zette het op en brulde. De leeuw schrok er van. De leeuw sloeg op de vlucht op zoek naar een andere plaats om te rusten. Het brulaapje was uiterst verbaasd. Zou de leeuw bang zijn voor hem?

Het brulaapje gaf de moed niet op. Slingerend van boom naar boom ging hij op zoek naar de spinnende leeuw. De leeuw lag onder de boom van het andere brulaapje. De twee brulaapjes zagen de leeuw rustig liggen. Op een afstandje groter dan de lengte van een voorpoot stonden de aapjes te kijken. Zou de leeuw nou helemaal niet doorhebben dat hij de koning is van alle dieren in het bos? Het meest brutale aapje vroeg de leeuw om een stukje mee te wandelen door het bos. Het aapje zag allemaal dieren wegspringen of de boom inklimmen. Zou de leeuw dat ook zien? De leeuw zag het ook.